

sin Varetægt, men saa snart det drejer sig om Teatret, taler man om Underskud. Jeg henstiller, at Ministeriet vil søge denne Terminologi forandret. Det vilde bl. a. for Finansministeren have den Fordel, at han slap for at opføre blandt sine Aktiver et saa tragi-komisk Aktiv som de Penge, der er givet ud til det kongelige Teaters Drift, og som aldrig nogen Sinde kommer ind igen.

For Resten maa man huske paa, at det er slet ikke Skuespillet, der sluger Penge ved det kongelige Teater, det er Operaen, og at en Opera vist overhovedet ikke kan drives uden Tilskud fra det offentlige. Nu ved jeg godt, at der her i Salen ikke er mange — jeg mener ikke specielt i dette Øjeblik —, men jeg mener, der ikke er mange Medlemmer overhovedet, der har en virkelig Forstaaelse af Musikens Betydning for Folket. (Afbrydelse af *Zahle*). Jeg har tidligere her fra dette Sted haft Lejlighed til at anmode saadanne ærede Medlemmer som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Zahle om at spadserere hen paa Østergade en Gang ved 12-Tiden og se den Strøm af Mennesker, som følger med Vagtparaden gennem Byen, eller hvis det passer bedre med det ærede Medlems Tid, kan han ogsaa ved 3-Tiden gaa hen i Dronningens Tværgade og se den Mængde, der strømmer til fra Adelgade og Borgergade for at faa en Mundfuld „Messing-suppe“, naar de 15 Infanterister laver Musik gennem Gaden. I det hele taget har Musik en langt større Betydning for Folket, end de fleste tænker sig. Hvis jeg var Politidirektør i København, vilde jeg i langt højere Grad bruge Musik end f. Eks. disse ækle Politibil, der hujer gennem Gaderne. Jeg forsikrer, at hvis man under Optøjerne paa Grønttorvet havde ladet Gardens Musikkorps spadserere derud og spille „Internationale“, „Socialistmarchen“ og „Der er et yndigt Land“ i Stedet for at sende knippelfyldte Politibil derud, var der ingen Optøjer blevet, thi saa havde Tumultuanterne meget hurtigt slaet ind i Trit med Musikken, givet sig til at synge baade „Internationale“ og „Der er et yndigt Land“ og rent glemt at lave Optøjer. Men det har Folk ikke Spor af Forstaaelse af. En meget betydningsfuld Del af Musiklivet udgøres selvfølgelig af Operaen. Vi har her i Landet en fortræffelig Opera, vi har udmærkede Sangere, et ganske fortrinligt Kapel, en første Klasses Kapelmester, og vi præsterer Operaforestillinger, som staar fuldt paa Højde med det bedste af, hvad jeg har set paa Udlandets store Scener. Men Operaen

lider i endnu højere Grad end Skuespillet under de vanvittige Arbejdsforhold i den gamle Bygning. De er saa fortvivlede som vel muligt, det ved vi alle. Jeg kan her ikke lade være at fortælle en lille Episode fra et Vælgermøde, som fandt Sted for nogle Aar siden nede ved Sorø, hvor jeg blev angrebet af en Partifælle, ikke det ærede Medlem Hr. Zahle — han havde ogsaa nok angrebet mig, hvis han havde været til Stede —, men en anden Partifælle, fordi jeg interesserede mig for Skuespil og Opera. Jeg forklarede saa, at det saakaldte Underskud, som jeg altsaa haaber i Fremtiden vil blive kaldt Udgift til Driften eller Tilskud og ikke længere blive opført som Aktiv, fremkom paa Grund af, at man havde saa mange Personaler, som gik og ikke kunde komme til for hinanden. Det anfægtede imidlertid ikke min ærede Partifælle, men saa var der en klog Dame, som tog Ordet og sagde: Det er da let at forstaa, for hvis vi herude laver et Byggeforetagende, engagerer Murere, Tømrere, Snedkere og Malere, og vi saa siger til Murerne: I skal mure Mandag og Tirsdag, til Tømrerne: I skal arbejde om Onsdagen, til Snedkerne: I skal arbejde Torsdag og Fredag, og til Malerne: I skal arbejde om Lørdagen, men I skal nok alle sammen alligevel faa fuld Ugeløn — tror I saa, at det vil kunne betale sig at have den Forretning? Nej, sagde de alle sammen, og det maatte min ærede Partifælle jo ogsaa indrømme. Men præcis saaledes er Forholdene ved det kongelige Teater, og det er derfor ganske urimeligt at blive ved at have den Ordning.

For Øjeblikket kan vi anslaa Underskuddet — undskyld, jeg kom til at fortælle mig, det er gammel Vane, jeg mener Tilskuddet — til saadant noget som 1 Mill. Kr. om Aaret. Nu har der ligget — ikke paa Folketingets Bord desværre, men der har foreligget et vel overvejet og grundigt gennemarbejdet Forslag om at anvende omkring 7 Mill. Kr. paa Teatrets Ombygning og Omdannelse og en Tilbygning, og ved det vilde man kunne bringe Underskuddet eller Tilskuddet ned til ca. 200 000 — 300 000 Kr., og helt uden Tilskud vil en Opera, som sagt, aldrig kunne eksistere. Det vil sige, man vilde frigøre aarlig for Staten $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. ved at anvende ca. 7 Mill. Kr. Det svarer til en Forrentning paa omkring 10 pCt. Jeg gad vide, om — nej, det behøver jeg ikke at sige, jeg ved, at der ikke er mange af Statens Aktiver, der kan møde op med en saadan Forrentning.

Foruden den økonomiske Side af Sagen er der ogsaa andre Betragtninger. For det